

MIDDLEBURY COLLEGE

Lichtende Deugd Universiteit

'Vrijwel permanent stond de campuspolitie op wacht.'

In 1575 werd niet in Middelburg maar in Leiden een universiteit gesticht. Aan die Rijksuniversiteit Leiden ben ik, net als vele andere Zeeuwen, gaan studeren. De prikkelende gedachte dat er binnenkort een op Amerikaanse leest geschoeid University College in Middelburg komt, is voor mij aanleiding naar Middlebury College in de staat Vermont in de Verenigde Staten terug te keren. Daar volgde ik in de zomermaanden van 1982 een intensieve cursus Chinees.

Wann Der-wen (Paul van der Velde)

Met het kandidaats geschiedenis in zicht, leek de tijd rijp ervaring aan een buitenlandse universiteit op te doen. Door omstandigheden had ik mijn eerder aangevangen studie sinologie moeten afbreken en het lag daarom voor de hand mijn kennis van het moderne Chinees op te frissen. Ik wist niet goed waar te beginnen. Ik had gehoord dat op Middlebury College een negen weken durende intensieve cursus modern Chinees werd gegeven, die gelijk stond aan een jaar studie elders. Middlebury klonk vanwege de associatie met Middelburg wel vertrouwd in de oren en ik typte een brief op blauw luchtpostpapier waarin ik informatie over de Chinese school vroeg. Na zes weken ontving ik een keurig verzorgd programmaboekje van Middlebury College.

Bluff your way into...

De jonge non-conformistische sinoloog Leonard Blussé, bekend met het Amerikaanse onderwijsstelsel, maakte me duidelijk dat wat in Nederland voor opschepperig doorgaat in Amerika gezien wordt

als een slappe poging jezelf te verkopen. Dat is nodig in Amerika want de concurrentie is groot. Hij schreef een aanbevelingsbrief waarin ik mezelf nauwelijks herkende. Al mijn sterke punten waren er breed in geëtaleerd en nog veel meer dan dat. Ja, nu maakte ik volgens hem misschien een klein kansje op het prestigieuze Middlebury College te worden aangenomen. Ik werd op de wachtlijst gezet, een eufemisme voor een afwijzing. Onversaagd diende ik eind 1981 mijn aanvraag voor de tweede maal in en begin april 1982 ontving ik een brief uit Middlebury. Ik scheurde de enveloppe open. Yes! *'It is my pleasure to inform you of your admission to the nine-week session of the 1982 Chinese School. On behalf of the School, I look forward to welcoming you as a student and trust the summer will be both academically productive and personally meaningful.'* Kort daarop kreeg ik een beschrijving van de sfeer op de Chinese school. *'Most students find that they have never worked so hard in an academic setting. For this reason, students who have a chronic health problem, or*

have recently undergone a long or serious illness, or who have been under a doctor's care for psychological problems should ask themselves very seriously whether they will be able to keep up with the pace, for it is one which demands one's full physical, intellectual, and psychological powers.' Dit tamelijk afschrikwekkende beeld bracht mij niet aan het twijfelen.

Meteen ploeterde ik de papierwinkel door die studie in Amerika met zich mee brengt. In die tijd moesten er nog visa voor een verblijf in Amerika worden aangevraagd die je persoonlijk op het Amerikaanse consulaat in Amsterdam moest indienen. Eenmaal in het bezit van zowel het studenten (I-20 A) als het toeristen visum (I-20 B) legde ik via een reisbureau in St. Niklaas de hand op een sterk in prijs gereduceerd ticket van de vliegtuigmaatschappij Metro. Via Brussel en New York kwam ik voor minder dan duizend gulden op het vliegveld van Burlington aan. Het is met 40.000 inwoners de grootse stad van Vermont, een staat qua oppervlakte bijna net zo groot als Nederland. De Green Mountain State is voor zeventig procent bedekt met bossen. In de herfst doet de kleurenpracht van de stervende bladeren, de zogenoemde *Indian Summer*, pijn aan de ogen. In 1980 telde Vermont 400.000 voornamelijk blanke inwoners. Het is een onvervalste *White Anglo Saxon Protestant* (WASP) staat. De voornaamste inkomstenbronnen naast bosbouw zijn melkveehouderij en toerisme. Ook zijn er relatief veel universiteiten waarvan het in 1800 gestichte Middlebury College een van de oudste is.

Campus op een heuvel

Op 18 juni kwam ik in Middlebury aan. *'Middlebury College is located on a hill overlooking a small Vermont village and the Champlain Valley, with the Green Mountains visible to the east and the Adirondacks to the west. Most of the college buildings are constructed of grey limestone or white marble, their colonial architecture consistent with the mountain setting of the campus. The campus includes about 500 acres of buildings and athletic grounds.'* De campus wordt in Amerika gezien als de ideale omgeving waarin het klassieke westerse onderwijsideaal verwezenlijkt kan worden. De veelal met zuilen versierde gebouwen liggen verspreid over het beboste terrein. De Chinese school is gevestigd in Forest Hall, het centrale gebouw van de universiteit waarin op de begane grond onder

'The campus includes about 500 acres of buildings and athletic grounds.'

andere de kopieershops, het alumni bureau, het postkantoor en de drukkerij zijn gevestigd. In de andere 65 gebouwen bevinden zich onder meer een grote bibliotheek, een computercentrum, talenlaboratoria, een bioscoop en theater, een olympisch zwembad, tennisbanen, een kapel, auditoria, een boekwinkel, diverse snackbars en lounges en uiteraard allerlei residentiële gebouwen voor studentencorpora met klinkende namen als Alpha Sigma Psi en Tau Kappa Epsilon. Kortom een universum op zich.

Nadat ik mijn identificatiebewijs en kamer sleutel had gekregen toog ik naar de derde verdieping van Forest Halls. De kamers maakten een Spartaanse indruk. Een wasbak in een tussenhok deelde je met je zogenoemde *chink-mate* (*chink*= Chinees, *sink*= wasbak). Vanuit onze kamers keken we tegen de Russische school aan. Tussenin ligt College Street die de campus doorsnijdt. Vrijwel permanent stond de campuspolitie er op wacht om ongewenste individuen buiten te houden. Langzaam druppelden mijn klasgenoten binnen. Ik schreef mijn moeder: 'Ik heb al veel nieuwe mensen ontmoet. Van een directeur van Sotheby's (het beroemde veilinghuis) die een villa in Beverly Hills heeft en aan het scheiden is van wat ze hier een *jewish American princess* noemen (dochter van de

'Die laatste week werd er nauwelijks geslapen in Forest Halls. Er werd van alles geslikt om op de been te blijven.'

bekende regisseur Francis Ford Coppola) tot Fred een jongen van 20 jaar die van gitaar spelen houdt.' De directeur, de Brit Peter Malone, werd mijn *chink-mate*. Naast een Poolse vrouw waren wij de enige Europeanen. Je voelt je dan toch een soort ambassadeur van je eigen land dus heb ik dikwijls uitgelegd dat Nederland het eerste land was dat Amerika juist dat jaar twee eeuwen geleden als staat had erkend; dat Nederland de grootste investeerder in Amerika is en dat de roots van de Rooseveltts in mijn geboorteprovincie liggen.

De overige studenten kwamen uit alle delen van Amerika. *Southern bells*, New Yorkse intellectuelen en relaxte Californiërs. In de meeste gevallen betaalden de ouders voor de cursus en sommigen kregen een beurs van Middlebury in ruil waarvoor ze moesten obern. De eerste dagen hadden we nog tijd voor uitstapjes in de omgeving. Met tweedehands bakken als Fords Mustang, Chevrolets Caprice of gevleugelde Cadillacs trokken we er dan op uit. We liepen langs snel stromende beken en watervallen en baadden in natuurlijke *whirlpools* met ijskoud water. Zwemmen deden we in warm fluweelzacht water van verlaten leisteengroeven. Bij de aanvang van de cursus was voor zulke uitstapjes nog wel tijd maar dat duurde niet lang.

Ming De Da Xue

Wij werden aan de zorg van professor Perry Link toevertrouwd die verdacht veel op Jack Nicholson leek. Hij staat bekend om zijn fabuleuze beheersing van het Chinees. Met een ongekend staaltje van imponeergedrag gaf hij een vijf minuten durende uitvoering van het Chinese woord *shi* dat honderden betekenissen heeft naar gelang de toonhoogte en naar gelang de combinatie met andere karakters.¹ Hoe hij de Chinese school zag, vatte hij in een later geschreven aanbevelingsbrief zo samen: 'The Middlebury Summer School of Chinese is a highly unusual school in several ways. First, the work load is much heavier than at other American colleges and universities - certainly more than the others I have taught at, which include Harvard, Princeton, and the University of California. In a sense, any student who survives the heavy work load and intense pressures of a school like Middlebury's deserves congratulations as well as some sympathy. Second, the students at the Middlebury summer school are a select and highly competitive group. Each student takes only one course, very intensively, and this makes the competition even more harsh.' Dat beloofde een totaal andere onderwijservaring dan in Nederland.

De staf bestond uit twintig personen en er waren in totaal 85 leerlingen verdeeld over vier groepen. Onze groep bestond uit 28 leerlingen. Link legde ons de dagindeling van de komende negen weken uit. Om zeven uur opstaan. Een kort ontbijt en om acht uur zestig minuten instructie over de les van die dag. Die moesten we vervolgens door en door proberen te begrijpen. Na de lunch naar het talenlaboratorium om te luisteren naar conversaties die we uit ons hoofd moesten leren. Dit alles werd tijdens individuele *tutorials* nog eens doorgenomen. Na de eveneens korte warme maaltijd kon de rest van de avond besteed worden met herhalen van de lessen, karakters stampen of het bijwonen van lezingen of films over China. Dit al werd de volgende dag dan schriftelijk en mondeling overhoord, enzovoort. Het voorname kenmerk van de talenscholen in Middlebury (naast de Chinese, de Arabisch, Japanse, Russische, Italiaans, Spaanse, Franse, Duitse en sinds dit jaar de Portugese) is de *language pledge* waarmee je belooft alleen de taal van de school, in ons geval Chinees, als communicatiemiddel te gebruiken. Daarna werden we als in een sekte omgedoopt en kregen een

Chinese naam. Ik heette voortaan Wann Derwen, vrij vertaald tienduizend deugden uit literatuur. In feite verviel je daarmee, zeker in het begin, tot de status van onmondig kind. Het hersenspoelen op Ming De Da Xue (Lichtende Deugd Universiteit, de Chinese naam voor Middlebury College) was begonnen.

Do not exhaust yourselves

Mijn *chink-mate*, inmiddels Maa Long genoemd, was halverwege de dertig en nam al het gedoe met een korreltje zout. Hij wist pijsnel de weg te vinden naar de enige studentenkroeg van Middlebury, de Alibi. Het was een houten optrekje romantisch gelegen aan de oevers van de Otter Creek, die de natuurlijke grens tussen het College en het dorp vormt. Hij tracteerde mij op wat een onschuldige ijsthee leek. Achteraf bleek het te gaan om de *Long Island Ice Tea* waarin alle kleurloze sterke drankjes bijeen verzameld zijn. Een paar druppels Cola doen het in combinatie met ijsblokjes verdomd veel op ijsthee lijken. Na twee van dergelijke drankjes was de weg heuvel op loodzwaar. Nee, in het dorp, zeg maar gerust een gehucht, ben ik niet veel geweest. Daar was ook weinig aanleiding toe want op de campus was genoeg te beleven.

De natuur liet ons er niet in de steek. Op 6 juli was er een totale maansverduistering waardoor dat hemellichaam op een bijna grijpbare sinaasappel (China appel!) leek. Nog geen week later werden we vergast op de *Aura Borealis* of het Noorderlicht. Grote blauwe, paarse, rode lichtvlekken bewogen zich razendsnel door het uitspannel als in een galactische discotheek. Lang lagen we op onze rug in het gras en lieten dit *mind-blowing* fenomeen op onze kinderzielen inwerken. De natuur liet zich ook van een minder aangename kant zien. In de maanden juni tot september is het luchtvochtigheidspercentage in Vermont bijna honderd procent. Na verloop van tijd werkt dat aardig op de zenuwen. Toen er na een maand een wolkbreuk losbarstte, werd dat als een grote bevrijding gezien. De vele feesten werkten ook bevrijdend. Alleen al op onze school waren in die negen weken zes feesten. Op de zeven andere scholen minstens evenveel en dan reken ik allerlei *after parties* op de kamers niet mee. Paradoxaal genoeg staat hard feesten hard werken niet in de weg.

'Those who are here should cherish an unusual opportunity'.

Met het *mid-term* examen voor de deur raakte de directeur enigszins gealarmeerd. '*It may be useful to try to keep your summer in a broader perspective. Remember that many of you here are making a double sacrifice financially—you are paying Middlebury fees and also losing the opportunity to make money from a summer job. In addition [...] many eager applicants were rejected or waitlisted because of the school's limited space and those who are here should cherish an unusual opportunity.*' Op dat moment zal ik wel niet de enige zijn geweest die bedacht wat voor leuke dingen je met 2500 dollar kan doen. Ik vroeg mezelf af hoe ik zo stom had kunnen zijn me vrijwillig negen weken te laten opsluiten en te laten hersenspoelen.

Het was rond deze tijd dat de Amerikaanse complotparanoia de kop op stak. Het gerucht ging dat onze school door fanatieke maoïsten was geïnfiltrerd. Werd er via de luidspreker waar we elke ochtend om 7 uur met het Chinese *dzau* (goede-morgen) gewekt werden ook afgeluisterd? Wie was eigenlijk die man van dat reisbureau die vorige week een lezing gaf? Was het een rekruterings-officier van een communistische inlichtingendienst of wat? Waarom had de tolk van Mao een lezing gehouden? Bijna iedereen was van plan het bijtje er bij neer te gooien of in er ieder geval een weekend tussenuit te knippen. Ook deze gevaarlijke onderstroom probeerde de directeur manmoedig te kanaliseren. *'If you must leave, we recommend that you do not exhaust yourselves. Thank you.'*

Vooraf om de onderstreping werd door ons hartelijk gelachen evenals om zijn suggestie dat wanneer het niet anders kon we ons ook van *Jonglish* (half Engels half Chinees) mochten bedienen. Dat deden we al vanaf de eerste dag. Het maakte ons mondiger en brak juist dikwijls de spanning omdat het tot hilarische combinaties leidde. Ik was niet van plan weg te gaan maar toen Nina van de Duitse school mij vroeg of ik in haar BMW naar het strandhuis van haar ouders in de buurt van Cape Cod mee wilde gaan, *sagte ich kein nein*. Dat weekend heeft me gered. Even was de zee dichtbij en Middlebury ver weg. Ik oefende er voor mijn rol als *Queen of the Netherlands* in de politieke satire over democratie en dictatuur die onze klas tijdens de *China Night*, twee weken voor het eindexamen, zou opvoeren. Een vertoning van de *Rocky Horror Picture Show* in een verlopen bioscoop in Hyannis Port hielp me die rol vorm te geven.

Final exams

Ter gelegenheid van het bestaan van twee eeuwen diplomatieke betrekkingen tussen Nederland en de Verenigde Staten van Amerika sprak koningin Beatrix op 21 april 1982 het *House of Representatives* en de *Senate* toe. Ik zocht een fragment uit dat in ons stuk te pas kwam en vertaalde het in het Chinees. Nu ik het fragment herlees, valt het me op dat die toespraak een hoog houdbaarheidsgehalte heeft. *'Democracy must be aware of the danger of people no longer feeling they are participating in the democratic decision making process. How can we strengthen and if*

*necessary restore, the people's faith in their own decision makers. How can we improve the delimitation of responsibilities? These are questions on which all of us should most earnestly reflect. Those who are elected to represent the people will regard this as their primary duty. We live in an era of tremendous challenges.'*²

Kort na terugkeer voerden we ons stuk met succes op maar in Middlebury was de uitdaging vooral het gevreesde eindexamen dat voor de deur stond.

Met uitzondering van twee uitvallers had iedereen het tot de laatste week bolgewerkt. Een aantal leerlingen stak met kop en schouders boven de rest uit. Dat waren of absolute bollebozen of uitslovers die hetzelfde resultaat bereikten door keihard te studeren. Velen scoorden gemiddeld en sommigen konden het nauwelijks bijbenen. Iedereen beseftte dat je minstens een C- moest halen om de *credit points* te verzilveren bij je moederinstelling. Voor mij golden die overwegingen niet. Zelfs al kreeg ik een D, E of F, het zou weinig uitmaken want meetellen in Nederland deden ze toch niet. Hoogstens zou het een knauw voor mijn zelfvertrouwen betekenen.

Die laatste week werd er nauwelijks geslapen in Forest Halls. Er werd van alles geslikt om op de been te blijven. De adrenalinekraan stond wijd open. Er heerste een sfeer van grote lotsverbondenheid en iedereen hielp en ondersteunde elkaar zo veel doenlijk. De examens zelf verliepen als in een droom en de nachtmerrie van velen was op het laatste moment een volledige *black-out* te hebben. Het was een uithoudingstest zoals die dikwijls te zien is in Amerikaanse films over het drillen van elite legerkorpsen. Kort na het mondelinge examen op vrijdag kregen we ons cijfer. Nerveuzer dan ik toe wilde geven, ging ik naar de kamer waar over ons lot beslist werd. Link keek me indringend aan en zei: *'Americans are tricky are not they, Wann Derwen?'* Daar was ik het helemaal mee eens, maar de euforie over mijn cijfer kreeg de overhand en ik rende zonder verdere plichtplegingen naar buiten. Wij feliciteerden of troosten elkaar naar gelang en alle remmen gingen los. De dag van afscheid nemen, brak onvermijdelijk aan in het besef dat we elkaar nooit meer zouden zien ondanks alle beloftes van het tegendeel.

Link schreef naderhand: *'My point, in sum, is that a grade of B- is certainly a creditable performance*

at Middlebury, and would, in fact, be accepted for credit at the American graduate schools I am familiar with.'

De 12 *credit points* die ik ermee verdiende, heb ik nooit kunnen verzilveren. Ze vormden wel de basis waarop ik later vrij probleemloos het bijvak Chinese taal en cultuur voor mijn doctoraalexamen haalde. De negen weken waren zeker academisch productief geweest en ze waren ook persoonlijk verrijkend.

Op de terugvlucht boven de Atlantische Oceaan bedacht ik me dat studeren in het buitenland *fun* was maar tegelijkertijd dat ik eigenlijk de verkeerde kant was uitgevlogen om Chinees te studeren. Kort na aankomst schreef ik me aan de Taiwan National Normal University in waar ik eigenlijk, zo besefte ik toen, mijn studie had moeten beginnen.

Middlebury College vergat mij niet en gaf mij ook niet de gelegenheid haar te vergeten. Tot op heden ontvang ik van het alumnibureau de jaarlijkse nieuwsbrief met een antwoordkaart waarop ik kan aangeven hoeveel ik aan mijn Chinese school wil schenken. Een Amerikaan is meestal zeer gul voor zijn alma mater. De nieuwste trend is om een urn met je as in een columbarium op de campus bij te laten zetten. Het loopt storm met de aanmeldingen!

Dit familiaal draag ik op aan de Perry Link en de staf van de Middlebury College Chinese Summer School 1982 en aan mijn 27 klasgenoten: Daniel T. Brudos (Bau Ruoh-dan), Stephan Burstein (Ban Shyh-fwu), J. Fred Frang (Fann Jieh-fwu), Hillary Fraser (Fang Hae-lin), David S. Friedman (Ferng Fang-yeu), Daniel Gallagher (Gau Leei), Richard Glaser (Gee Ruey-chyi), Robert Goods (Guh Bor), Katharine Hadda (Her Jia-ling), Marco Hellman (Heh Wey-min), Michael Honnold (Hour Ming-kae), Hillary Kaplan (Ke Pay-lin), Ursula King (Jiing Sheau-lin), Elisabeth Lawrence (Luo Ru-shin), Michelle Litvin (Lii Wen), Peter Malone (Maa Long), Joan McKenna (Meng Jeou-an), Daniel Michaels (May Kuen), Ann Parry (Bau Yi-an), Richard Smith (Shyy Rong-chang), George Staples III (Shy Jia-jye), Joan Stephenson (Shyy Wen-jiun), Joel Tjornehoj (Chiou En-hann), Susan Trout (Rau Shan-shan), Brian Williams (Wey Bor-yang) en David Youtz (You Tzy-dar).

Noten

Vortex archief. Correspondentie, zakagenda 1982 en ordner Middlebury College.

1. Tijdens het Tiananmen incident van 1989 was P. Link directeur van het American Institute in Beijing. Onlangs kwam Perry nog in het nieuws als een van uitgevers van de *The Tiananmen Papers* waarvan de authenticiteit door de Chinese regering fel is bestreden. Sinds 1996 is Link persona non grata in China.
2. 'Address by her Majesty the Queen of the Netherlands', Congressional Records, House of Representatives, April 21 1982, H 1506-H 1507.

Met dank aan Stefan Lansbergen van het Sinologisch Instituut van de Universiteit Leiden voor de verhelderende opmerkingen.

Ming De Da Xue, Chinese summerschool. Class of 1982 for Forest Halls, Middlebury College, Vermont.